

คิดได้ ก็สายเกินไป

เขียนโดย รัตนา วงศ์โคคุ้ม

วันศุกร์ที่ 20 ธันวาคม 2013 เวลา 11:15 น. -

... เรื่องมันเกิดขึ้นอยู่ว่า มีดช. คนหนึ่ง ซึ่ง แต่ก่อนหน้านั้น เขาเป็นเด็กดีมาก ! แต่พอเขาได้เติบโตขึ้นเรื่อยๆ...

เขานั้น ได้พบ เจอแต่สังคมที่ บางครั้ง ก็ไม่ดี บางครั้งก็ โหดร้าย และพ่อแม่ของเขา ก็ไม่ค่อยสนใจเขานัก ต่อแต่นั้นมา เขาก็ไม่เลือกคบเพื่อน เขาก็เจอเพื่อนที่ไม่ดี วันก็เลยกลายเป็นเด็กเถร...

วันนี้ เป็นวันเปิดเรียน เขาได้ไป รร. เขาก็มักชอบแกล้ง เพื่อนเสมอ ชอบล้อเลียนเพื่อน เพราะกลบเกลื่อนบางสิ่ง!

^^ และแล้ว วันนี้ ก็เป็นวันประชุม ผู้ปกครอง เขานั้นก็อายุที่ พ่อและแม่ของเขาจะมา เขายายที่แม่เขาจะมาประชุมผู้ปกครอง... เขาเลย อ้างว่าไม่สบาย มาไม่ได้ พอเวลาผ่านไปเรื่อยๆ เขาก็โดดเรียนประจำ

พอ ปิดเทอม เขาคง ซ้ำชั้นเรียน เขาก็หาว่าคุณครูที่ รร. แกล้ง. ทั้งๆที่ครู เติบโตแล้ว สอน แล้ว เขาก็ยังไม่คิด ชอบ คิดไปเองอยู่เสมอ... และเขาไม่ยอมปรับตัว จนเขาก็ หายไป ซักพัก พอเขาคิดได้. เขาจึงมาขอโทษเพื่อนๆและครูจากนั้นเขาจึงรู้ว่าสิ่งที่เคยได้ก่อขึ้นในตอนนั้นเป็นสิ่งไม่ดี...

เปรียบได้ว่า... คิดได้ก็สายไป..แต่! ไม่มีอะไรสายเกินไป แล้ว แก้ไขมันไม่ได้...

